

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920521024/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

gjorde paa ham, medens han forsømt at conversere Husfruen, som han havde havt den Ære at føre tilbords. Hvergang hans Øie frygt- somt opfattede et Glimt af Hovedets Skjønhed, hvergang hans Blik gled hen over disse bløde, forunderlige Linier, over dette rolig-yn- defulde Spil af Liv, følte han en dyb, beundrende Glæde, en Ære- frygt og Lyksalighed, der vederkvægede hans Sind og Sjæl, sendte en Strøm af Begeistring gennem hans Tilværelse. Sammenlignet med Husfruen, som dog endnu var en smuk Kone, eller med Fru- ens Søster, var hun som Repræsentant for en adelig Menneskeslægt mellem Plebeier, og det var, som om Livets adelig høie Formaal fremskyndende, forældende hans Tanker, i usikre Omrids drog forbi ham. Kunde han blot have siddet afsides, langt borte eller væ- ret upersonlig tilstede! Men han havde en Personlighed, som skul- de gøres gjældende, tage sig ud, spille en Rolle overfor hende, staa i et Forhold til hende, og den følte sig saa afmægtig, saa nedtrykt overfor *Damen*, at han med sine Fordringer paa dens Vegne hvert Øieblib fornam Noget, der lignede Vrede.

De havde paa deres Kjøretour været tilstede ved en lille Høitide- lighed, ved Grundsteenlæggelsen til en ny Skolebygning. For at hjælpe lidt paa Samtalen spurgte hun: Hvorfor lægger man egenlig Mynter ned under Grundstenen, Hr. Justitsraad?

Aa, jeg tænker, det er saadan gammel Overtro, svarede Justitsraa- den.

Det er, for at de, der igjen grave Stenen op, skulle finde en Drik- keskilling, naar de ere tørstige af Arbeidet, sagde den unge Hr. Paul- sen.

Hendes Øine hvilede et Øieblib paa Otto som for ogsaa at høre ham tale, og han sagde belærende, med en Stemme, der i Begyndel- sen var usikker: Det er, fordi, naar den nuværende Civilisation er forsvunden og Alting ligger i Ruiner, de nye Folkeslag da ved til- fældig Gravning skulle finde Tegn, hvoraf de kunne studere dem til vor Historie, ligesom vi f. Ex. nu af phønisciske Mynter studere Ty- rus's Historie.

Saa mener man dog, at Alt skal forsvinde, og selv de store, grund- murede Bygninger, Kirker og Slotte, skulle ikke have været Andet end forholdsvis et Øieblibs Lyst? spurgte hun.

Paa Bunden af hendes Sind laa Glæde over, at Alt i Verden er